

A nagy álom megvalósult

Ötvennégy évesen megtenni 90 kilométert sífutóléccel, az már önmagában is komoly teljesítmény. Ha ezt a távolságot egy magyar ember úgy teszi meg, hogy tíz perccel előbb ér célba, mint a négyszeres olimpiai bajnok, hétszeres Világkupa-győztes svéd klasszis, Gunde Svan, akkor az bravúr a javából. Dosek Ágoston, a Testnevelési Egyetem docense a világ legjelentősebb sífutóversenyén, a svédországi Vasaloppeten írta be magát a sporttörténelembe.

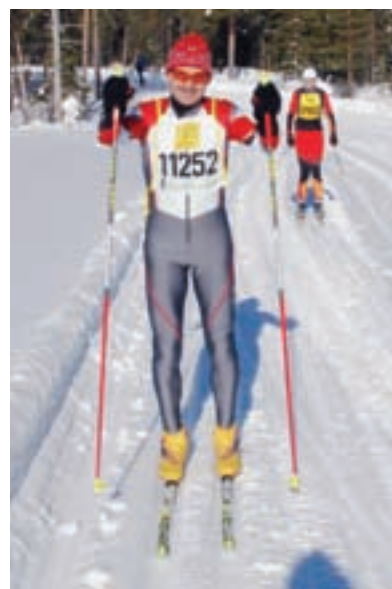
A sífutásban a Vasaloppet olyan verseny, mint a maratonik között a New York-i: egyszer mindenki szeretné „végigcsinálni”. Így volt ezzel Dosek Ágoston is, aki még gyerekkorában hallott először a legendás viadalról. Mivel édesanyja és nagynénje remek sífutó volt, adta magát, hogy ő is ezt a nagyon kemény, mégis szép sportágot választotta. Sífutásban tizenkét magyar bajnoki címet szerzett, egyet sílövészetben, és mivel a tájfutásban szintén jeleskedett, öt aranyérmét ott is nyert. – Válogatott élsportolóként egészen másféle felkészülést végeztem, mint amilyet a Vasa-futáshoz hasonló, különleges erőpróbák igényelnek – emlékezett versenyzői pályafutására Dosek Ágoston. – Később inkább a tájfutással foglalkoztam, majd az alternatív szakágak megjelenését követően sítájfutásban és tájkerékpározásban is nyertem öt-öt magyar bajnokságot. Aztán egyre több lett a munkám, a sportvezetői elfoglaltságaim mellett 1988-tól egykori iskolámban, a TF-en tanársegédként, majd később adjunktusként dolgoztam. A rendszeres, évi sítájbort pedig mindig a Vasa időpontjában tartottam a hallgatóknak. A világ első számú sífutó-maratoniját minden esztendőben március első vasárnapján rendezik meg. Azt már tavaly tudni lehetett, hogy a 2009-es verseny március elsején lesz, így Dosek tanár úr a múlt évi viadal másnapján elküldte jelentke-

zését, és befizette az 1260 svéd koronás nevezési díjat is. Hamarosan megkapta az értesítést, hogy 11 252-es rajtszámmal ott lehet a sáleni startnál. A dokumentumot kitétte az irodájába, és minden nap örömmel nézett rá: rövidesen megvalósul az évtizedek óta dédelgetett nagy álma.

Dosek Ágoston a hét minden napján sportol valamit. Tájfutóedzőként és -versenyzőként egy-egy alkalommal több kilométert tett meg terepen, azaz a mennyiségi tréninggel nem volt gondja. A Vasaloppetre tavaly ősszel kezdte meg a felkészülést, gumikötéllal erősített, és sokat futott sítobokkal a kezében. Először decemberben volt havon egy olaszországi pedagógus-továbbképzés idején: míg mások pihentek, ő esténként egy-másfél órát sielt úgy, hogy fejlámpával világította meg az utat. Az év végi családi ausztriai üdülést is a felkészülésnek szentelte, majd egy ugyancsak ausztriai képzésen a telihold fénye mellett ismét esti edzéseket tartott magának – mínusz 18 fokban hidegben. A verseny előtti utolsó két hétben végre a budai hegyekben is havon gyakorolhatott. Utóbbi már annak tudatában, hogy a vártnál sokkal jobb helyről rajtolhat Svédországban.

– Azért, hogy ne csak az edzések használjam a léceimet, január végén elindultam Lienzben a Dolomit

Lauf nevű hosszú távú versenyen a negyvenkét kilométeres klasszikus és a hatvan kilométeres szabad stílusú futásban is – mesélte Dosek Ágoston. – Mivel a klasszikus távon elért eredmény számít a Vasán a besorolásnál, minden erőmet beleadtam. Nem hiába, és így arról értesítettek a svéd szervezők, hogy nem az újoncnak fenntartott leghátsó, tízes rajtblokkból, hanem közvetlenül az elit kategória után, a hármas csoportból startolhatok. A többek között a Sioktatók Magyarországi Szövetsége szakmai bizottságának vezetőjeként is tevékenykedő sportember osztrák barátaival a verseny előtti este három órán át vaxolta a léceit Sálenben. Reggel a tervezettnél egy réteggel kevesebb ruhát vett fel, mert az előző napi mínusz húsz után „csupán” 9,5 fokot mutatott a hőmérő. Végig gyenge hóesésben futottak a versenyzők. Dosek tanár úr a rajt utáni szűk „folyosón” zajló szokásos túlekedést szerencsésen átvészelte, bár az egyik botjára ráléptek, és az kiesett a kezéből, riválisai azonban visszaadták neki. Tartott ugyan a hosszú távú versenyeken rendre fellépő holtpontról, ám ez elmaradt; jöllehet, nyolcvan kilométer megtétele után már nem bánta volna, ha vége lenne az egésznek. A viadalon a svéd Daniel Thynell nyert 4:10:55 órával, míg Dosek Ágoston

5 óra 31 perc 59 másodperc alatt jutott el Mora városába. Ezzel minden idők harmadik legjobb magyar eredményét érte el, és az 1318. helyen végzett – jócskán megelőzve a világklasszis Gunde Svent.

– A Vasaloppet a sífutás csúcsa, amelyen elsősorban pszichikailag kell tökéletesnek lenni – magyarázta Dosek Ágoston. – A rendezés magas színvonalú volt, a hatalmas mezőnyt tökéletesen, hiba nélkül szolgálták ki a szervezők, mindent profi módon oldottak meg.

Egy extrém távú verseny teljesítése után mindig felvetődik a kérdés: hogyan tovább? A tanár úr a Vasa-futást követően más, hasonló jellegű viadalok szeretné kipurálni magát. A következő nagy álom egy igazi különlegesség: sátoros túra keretében, naponta hatvan kilométert haladva sílécen végigmenni Grönlandon.

Őszintén kívánjuk, hogy mihamarabb sikerüljön neki.

Margay Sándor

